

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Vitári Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Vitári Jenő ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Nagy Gabriella Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Nagy Gabriella ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen letét kiadása iránt indult perében - mely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a Holczer, Jákó & Boross Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Boross Ildikó ügyvéd) által képviselt Alperesi beavatkozó (alperesi beavatkozó címe) - a Fővárosi Bíróság 2009. szeptember 24. napján kelt 62.P.21.972/2009/16. számú ítéletével szemben a felperes által 18., 20-22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen az alperesnek 2.500.000 (azaz kettőmillió-ötszázezer) Ft + áfa ügyvédi munkadíjat, az alperesi beavatkozónak 600.000 (azaz hatszázezer) Ft + áfa ügyvédi munkadíjat 15 nap alatt fellebbezési eljárási költség fejében.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

2007. március 9-én üzletrész adásvételi szerződés jött létre a felperes, mint eladó és a beavatkozó, mint vevő között egy Kft. 100 %-át megtestesítő üzletrészre. A szerződő felek megállapodtak abban, hogy az 1 millió € második vételár részletet a vevő ügyvédi letétbe helyezi az alperesi ügyvédi iroda és egy perben nem álló ügyvédi iroda, mint letéteményesek közös kezelésével. Az adásvételi szerződés 3.11. pontja részletesen tartalmazza, hogy a letéteményesek mikor, milyen feltételek mellett szabadíthatják fel a letétet, és ennek függvényében kinek kell kiadni azt. Ezzel kapcsolatban utaltak az adásvételi szerződés 4. pontjára, 2. számú mellékletére és 9. pontjára. 2007. március 9-én letéti szerződés is létrejött a felperes, mint kedvezményezett, a beavatkozó, mint letevő, az alperes, mint letéteményes és a perben nem álló ügyvédi iroda, mint másik letéteményes között.

A letéti szerződés 4. pontja az adásvételi szerződéssel egyezően részletesen szabályozza a letét kiadásának a feltételeit azzal a különbséggel, hogy a felek a

letéti szerződésben az üzletrész adásvételi szerződés 10.4. pontjára utaltak az adásvételi szerződés 9. pontja helyett. A letéti szerződés 7. pontja rendelkezést tartalmaz a letétbe helyezendő összeg hozadékaának a sorsáról. A letéti szerződés 12. pontjában a felek utaltak a Ptk-ra és az Országos Ügyvédi Kamarának az ügyvédi letétre vonatkozó szabályaira.

2008. október 2-án a beavatkozó képviselőjeként az alperes levelet írt a kedvezményezettnek és a perben nem álló ügyvédi irodának, amelyben szavatossági igényt jelentett be az adásvételi szerződés 2. számú melléklet 15.3. pontjára hivatkozással. 2008. október 30-án a perben nem álló letéteményes alpereshez írott levelében állította, hogy a vevő nem léphet fel szavatossági igényrel, így a második vételárrészlet visszatartása nem jogos. 2008. december 12-én a beavatkozó mindkét letéteményesnek levelet írt, amelyben közölte, hogy a letevő az üzletrész adásvételi szerződés 4. és 9. pontjai alapján szavatossági igényt kíván érvényesíteni a teljes letéti összeg erejéig, egyúttal utasította a letéteményeseket, hogy a letéti szerződés 4.i.i.i. pontjának megfelelően a letét összegét tartsák vissza.

Az alperes a letét kiadását megtagadta, a perben nem álló ügyvédi iroda hozzájárult volna a letét felszabadításához. 2009. január 8-án 1.053.742,22 € volt letétben (tőke és annak kamatai).

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította az alperes per megszüntetésére irányuló kérelmét és elutasította a felperes keresetét is, amely arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.053.742 €, ezen összeg után 2009. január 8-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatok, valamint a tőkeösszeg után 2009. január 9-től a kifizetés napjáig a letéti számlán a bank által jóváírt kamat és a perköltség megfizetésére. Az elsőfokú bíróság kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.270.250 Ft perköltséget, a beavatkozónak pedig 1.250.000 Ft perköltséget. Az elsőfokú bíróság felhívta a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalát, hogy a felperes által elnöki letétbe helyezett 1.250.000 Ft perköltség-biztosítékot az ítélet jogerőre emelkedését követően utalja ki az alperesnek.

Az elsőfokú bíróság az alperes per megszüntetésére irányuló kérelmét arra hivatkozással utasította el, hogy a beavatkozó és a másik letéteményes félként való perben állása szükségtelen a perben, mert annak eldöntéséhez, hogy az alperes jogos ok nélkül, vagy jogos okkal tagadta-e meg a letét kiadását - s így az alperes köteles-e kiadni a letétet kamataival együtt felperesnek -, nincs szükség a többi szerződő fél perben állására. Az elsőfokú bíróság e körben utalt a Pp. 162. § (2) bekezdésére, a Pp. 51. §-ára és a Ptk. 313. §-ára.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. § (1) bekezdésére utalással értelmezte a letéti szerződés 4. pontjában foglalt megállapodást. E szerint a letéteményesek akkor utalhatták volna a letét teljes összegét a kedvezményezett részére, ha 2008.

december 31-ig nem kaptak volna értesítést arról, hogy a letevőnek szavatossági igénye állna fenn a kedvezményezettel szemben. Ha azonban a letéteményesek arról kaptak értesítést 2008. december 31-ig, hogy a letevőnek szavatossági igénye van, abban az esetben a kedvezményezett nyilatkozatától függ a további eljárás. A letéti szerződés 4. pontja értelmében az értesítésnek tartalmaznia kell, hogy a letevőnek szavatossági igénye áll fenn a kedvezményezettel szemben, ez a szavatossági igény az adásvételi szerződés 4. pontján, 2. számú mellékletén {továbbá 10.4. pontján (helyesen 9. pontján)} alapul, továbbá tartalmazni kell a szavatossági igény összegét. A szerződésben nincs kikötés arra vonatkozóan, hogy a letevőnek pontosan meg kellene jelölnie a szavatossági igénye tényalapját, illetve azt, hogy a szavatossági igény az adásvételi szerződés 2. számú mellékletének mely pontján, illetve a 9. pont mely alpontján alapul. A letéti szerződésben foglalt kritériumokat tartalmazza az alperes által a beavatkozó képviselőjében írott 2008. október 2-i levél és az alperes 2008. december 12-i levele is.

Mindezekből az elsőfokú bíróság arra vont le következtetést, hogy az alperes jogos okkal tagadta meg a letét kiadását, tehát a letéti szerződés teljesítését, így a Ptk. 313. § szerinti jogkövetkezmények nem alkalmazhatók.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdésére, a Pp. 83. § (1) bekezdésére, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontjára és (6) bekezdésére utalással határozott.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, keresetének való helyt adást kérte, lényegében arra való hivatkozással, hogy a beavatkozó, illetve az alperes értesítései joghatás kiváltására alkalmatlanok voltak. A felperes a perköltség viseléséről szóló rendelkezés megváltoztatását is kérte. A felperes véleménye szerint a pertárgy érték nem határozható meg, így a felperes által fizetendő perköltség összege túlzott.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a pertárgyérték meghatározható.

A beavatkozó az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a pertárgyérték meghatározható és, hogy a beavatkozó pert indított a felperessel szemben szavatossági igényének érvényesítése iránt. Utalt arra, hogy a felperes törvényes képviselője által aláírt ügyvédi meghatalmazások aggályosak.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság nem észlelt olyan körülményt, amiből arra lehetne következtetni, hogy az 1/F/10. alatt, a 19/F/1. alatt, illetve a 22/F/1. alatt csatolt ügyvédi meghatalmazások aggályosak lennének. Így nem lehet következtetést levonni arra, hogy az elsőfokú bíróság a képviselői jog ellenőrzésével kapcsolatban eljárási szabálysértést követett volna el.

A felek, a beavatkozó és a perben nem álló letéteményes között a Ptk. XXXIX. fejezetében szabályozott letéti szerződés jött létre, amelyre a felek megállapodása szerint alkalmazni kell a MÜK ügyvédi letétre vonatkozó szabályzatát is. A szerződő felek letéti kezelésben is megállapodtak, tehát a Ptk. megbízásra vonatkozó szabályai is irányadók a Ptk. 464. § (1) bekezdés értelmében. A Ptk. 474. § (2) bekezdés szerint a megbízást a megbízó utasításai szerint és intézkedésének megfelelően kell teljesíteni. A letéteményes tehát kellő gondossággal köteles vizsgálni, hogy a letét kiadásának feltételei fennállnak-e. A letéti szerződés egyértelmű szabályokat tartalmaz arra, hogy a letét mikor, kinek, milyen feltételek teljesítése esetén adható ki.

Az 1/F/4. szám alatt csatolt 2008. december 12-i levél és a 3/A/2. alatt csatolt 2008. október 2-i levél egyértelműen tartalmazza, hogy a beavatkozónak szavatossági igénye van a felperessel szemben, a szavatossági igényét az adásvételi szerződés mely pontjára alapítja, s hogy a szavatossági igény érinti a letétben lévő teljes összeget. Bár a 2008. október 2-i felpereshez és a perben nem álló ügyvédi irodához címzett, az alperes által a beavatkozó képviselőjében írott levél kézbesítése a felperes részére nem járt eredménnyel, azonban a perben nem álló letéteményes, aki egyúttal a felperes jogi képviselőjét is ellátta, a felperes képviselőjében 2008. október 30-án kelt levelében vitatta a beavatkozó szavatossági igényét. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a beavatkozó szavatossági igényéről a felperes értesült, a beavatkozó nyilatkozata a felperessel szemben hatályosult a Ptk. 214. § (1) bekezdése értelmében.

A perben nem álló másik letéteményes - aki egyúttal a felperes jogi képviselőjét is ellátta - a 2008. október 30-án kelt levelében vitatta a szavatossági igény jogosságát, amiből arra lehet következtetni, hogy a kedvezményezett (felperes) írásos nyilatkozatában nem fogadta el a letevő (a beavatkozó) értesítésében foglaltakat. A letéteményesek nem jogosultak annak vizsgálatára, hogy a beavatkozó szavatossági igénye jogos, vagy nem, így pedig a letéti szerződés 4.(i.i.i.) pontja alapján az alperes jogosan tagadta meg a letét kiadását.

Mindebből következik, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást, helyes érdemi döntést hozott és indokai is helytállóak. Emiatt a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viselésével kapcsolatban is helytálló érdemi döntést hozott. A pertárgy érték 1 millió €-nak a keresetlevél benyújtásakor forint árfolyamon számított forint ellenértéke, azaz 301.620.000 Ft. A felperes is ekként határozta meg a pertárgy értéket a keresetlevelében. Az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíj meghatározása körében értékelte a pertárgyértéket, a jogi képviselők által kifejtett tevékenység mértékét is és az ügyvédi munkadíjat mérlegeléssel határozta meg a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontjának és (6) bekezdésének a figyelembe vételével. Az elsőfokú bíróság által

megállapított ügyvédi munkadíjak összege pedig a fenti szempontok értékelésével nem tekinthetők túlzottnak.

A másodfokú eljárás viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén, a Pp. 83. § (1) bekezdésén és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdésén alapszik, figyelembe véve azt is, hogy az ügyvédi munkadíjat általános forgalmi adó terheli.

Budapest, 2010. április 7.

Dr. Kovács László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pestovics Ilona s.k.
előadó bíró

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő